

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P8_TA(2014)0102**Обновяване на стратегията за вътрешна сигурност на ЕС****Резолюция на Европейския парламент от 17 декември 2014 г. относно подновяването на стратегията за вътрешна сигурност на Европейския съюз (2014/2918(RSP))**

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 2, 3, 6, 7 и 21 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и членове 4, 16, 20, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82, 83, 84, 85, 86, 87 и 88 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз и по-специално членове 6—8, член 10, параграф 1, членове 11, 12, 21, 47—50, 52 и 53 от нея,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 юни 2014 г. относно окончателния доклад за изпълнението на стратегията за вътрешна сигурност на ЕС през периода 2010—2014 г. (COM(2014)0365),
- като взе предвид доклада на Европол за обстановката и тенденциите в ЕС, свързани с тероризма (TE-SAT) за 2014 г.,
- като взе предвид оценката на Европол на заплахите от организираната престъпност, ползваща се от интернет (iOCTA) за 2014 г.,
- като взе предвид оценката на Европол на заплахата за ЕС от тежката и организираната престъпност (SOCTA) за 2013 г.,
- като взе предвид Становище 01/2014 на Работна група за защита на личните данни по член 29 относно прилагането на концепциите за необходимост и пропорционалност и защитата на данните в сектора на правоприлагането,
- като взе предвид резолюцията, приета от Съвета за сигурност на ООН на 24 септември 2014 г. относно заплахите за световния мир и сигурност, предизвикани от терористични актове (Резолюция 2178 (2014)),

- като взе предвид своята резолюция от 2 април 2014 г. относно междинния преглед на Стокхолмската програма¹,
 - като взе предвид своята резолюция от 12 март 2014 г. относно програмата за наблюдение на Агенцията за национална сигурност на САЩ, органите за наблюдение в различните държави членки и тяхното отражение върху основните права на гражданите на ЕС и върху трансатлантическото сътрудничество в областта на правосъдието и вътрешните работи²,
 - като взе предвид своята резолюция от 27 февруари 2014 г. относно положението на основните права в Европейския съюз (2012 г.)³,
 - като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2013 г. относно втория годишен доклад относно изпълнението на стратегията за вътрешна сигурност на Европейския съюз⁴,
 - като взе предвид стратегията за вътрешна сигурност на Европейския съюз, приета от Съвета на 25 февруари 2010 г.,
 - като взе предвид въпросите към Съвета и Комисията относно подновяването на стратегията за вътрешна сигурност на Европейския съюз (О-000089/2014 — В8-0044/2014 и О-000090/2014 — В8-0045/2014),
 - като взе предвид член 128, параграф 5 и член 123, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че Договорът от Лисабон постави основите за развитието на политика за сигурност на ЕС, споделяна от ЕС и неговите държави членки, базираща се на принципите на правовата държава, зачитането на основните права и солидарността, и подлежаща на демократичен контрол на европейско и национално равнище, при спазване на принципа на субсидиарност; като има предвид, че влизането в сила на Договора от Лисабон превърна Парламента в пълноправен участник в сферата на политиката за сигурност с цел да се гарантира демократичен контрол, и по такъв начин му даде право да участва активно в определянето на приоритети в тази област и да се ангажира с всички съответни действащи лица на равнището на ЕС и на национално равнище за постигането на всеобхватна, целенасочена и ефективна политика за сигурност на ЕС;
- Б. като има предвид, че положението със сигурността в Европа се промени драматично през последните години вследствие на нови конфликти и сътресения в непосредствено съседство с ЕС, бързото развитие на нови технологии и нарастващата радикализация, която води до насилие и тероризъм; като има предвид, че много от днешните предизвикателства пред сигурността имат трансграничен и междусекторен характер и надхвърлят способността на отделните държави членки да реагират ефективно, и като има предвид, че това налага общ европейски подход;

¹ Приети текстове, P7_TA(2014)0276.

² Приети текстове, P7_TA(2014)0230.

³ Приети текстове, P7_TA(2014)0173.

⁴ Приети текстове, P7_TA(2013)0384.

- В. като има предвид, че ЕС и държавите членки имат обща отговорност да обезпечават безопасността и свободата на европейските граждани; като има предвид, че свободата, сигурността и правосъдието са цели, които трябва да бъдат преследвани успоредно една с друга, и като има предвид, че за да се постигнат свобода и правосъдие, мерките за сигурност следва винаги да бъдат основани на доказателства, в съответствие с принципите на необходимост, пропорционалност и зачитане на основните права и въз основа на подходящ демократичен контрол и отчетност;
- Г. като има предвид, че следва да се обърне специално внимание на подкрепата и защитата на всички жертви на престъпления на територията на ЕС;
- Д. като има предвид, че стратегията за вътрешна сигурност (СВС) за периода 2010—2014 г. наближава своя край и в момента се изготвя нова СВС за периода 2015—2019 г.;
1. Приветства изготвянето на нова СВС за следващите четири години; посочва, че от създаването на настоящата СВС са се появили нови заплахи за сигурността, а други заплахи изискват различен политически отговор; припомня освен това, че влизането в сила на Договора от Лисабон направи Хартата на основните права на Европейския съюз част от законодателството на ЕС; поради това счита, че настоящата СВС следва да бъде щателно оценена, актуализирана и подобрена;
 2. Счита, че съществените предпоставки за ефективна СВС включват подробен анализ на заплахите за сигурността, които трябва да бъдат разгледани, който да бъде извършен от Европол в тясно сътрудничество с други съответни органи на ЕС и с държавите членки;
 3. Изразява съжаление от факта, че съобщението на Комисията не съдържа оценка на настоящите инструменти и съответна оценка на оставащите пропуски; приканва Комисията спешно да извърши такъв преглед и да фокусира усилията си върху правилното прилагане и по-доброто използване на съществуващото законодателство и съществуващите инструменти, преди да предложи създаването на нови; призовава по-конкретно Съвета, в сътрудничество с Комисията, да направи цялостна оценка на прилагането на мерките, приети в областта на вътрешната сигурност преди влизането в сила на Договора от Лисабон, като използва предвидената в член 70 от ДФЕС процедура;
 4. Призовава новата СВС да бъде стратегическа, ориентирана към бъдещето и лесно приспособима към променящите се ситуации, като поставя акцент не само върху съществуващите, но също така и върху нововъзникващите заплахи за сигурността, и като прилага интегриран, всеобхватен и цялостен подход към приоритетни области като киберсигурността, трафика на хора и контратероризма и към взаимосвързани въпроси като организираната престъпност, изпирането на пари и корупцията;
 5. Отбелязва с тревога бързо нарастващия брой граждани на ЕС, които пътуват до зони на конфликти, за да се присъединят в терористични организации, и след това се връщат на територията на ЕС и представляват нови типове рискове за вътрешната сигурност на ЕС; възнамерява да обърне внимание на тази тревожна тенденция чрез многостранен подход, включващ i) всеобхватно разглеждане на лежащите в основата ѝ фактори като радикализация, нетърпимост и

дискриминация посредством насърчаване на политическа и религиозна толерантност, развитие на социално сближаване и приобщаване и улесняване на реинтегрирането, ii) анализирани и противодействие на подбуждането към извършване на терористични действия, мотивирани от екстремизъм, и на заминаванията с цел присъединяване към терористични организации, iii) предотвратяване и спиране на набирането на бойци и участието в конфликти, включително реалното пътуване на чуждестранни бойци да конфликтни райони, в границите на подходящи правни рамки, iv) спиране на финансовата подкрепа за терористични организации и физически лица, желаещи да се присъединят към тях, и v) предвиждане на съдебно преследване, когато е целесъобразно;

6. Изтъква, че заплахите срещу сигурността придобиват все по-разнообразен, международен, многоброен и асиметричен характер и изискват по-тясно трансгранично и междуведомствено сътрудничество; призовава за по-ефективно оперативно сътрудничество между държавите членки чрез засилено използване на някои съществуващи ценни инструменти, като съвместните екипи за разследване, и по-бърз и ефикасен обмен на важни данни и информация, при спазване на подходящи предпазни мерки в областта на защитата на данните и неприкосновеността на личния живот; в този контекст подчертава огромното значение на бързото приемане на предложената директива за защита на данните, за да се осигури всеобхватна правна рамка за обмена на данни в областта на правоприлагането; посочва, че с цел да се стимулира по-нататък оперативното сътрудничество между държавите членки, са необходими допълнителни мерки за изграждане на доверие; във връзка с това поддържа засилването на европейските програми за обучение и обмен на национални специалисти с цел по-нататъшно насърчаване на европейската култура в областта на правоприлагането;
7. Припомня на Европейския съвет за неговото задължение по член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз да провежда редовна оценка на заплахите за ЕС и приканва Комисията да представи конкретни предложения за това как най-добре да се изпълнява това задължение, като се обединят настоящите фрагментирани и тясно насочени оценки за заплахите и рисковете на равнището на ЕС и на национално равнище;
8. Призовава за намиране на правилен баланс между политиките за превенция и репресивните мерки, за да бъдат опазени свободата, сигурността и правосъдието; подчертава, че мерките за сигурност следва винаги да бъдат прилагани в съответствие с принципите на правовата държава и защитата на всички основни права; поради това призовава Комисията, при изготвянето и изпълнението на новата СВС, надлежно да вземе предвид неотдавнашното съдебно решение на Съда на Европейския съюз относно Директивата за запазване на данни, което изисква всички инструменти да спазват принципите на пропорционалност, необходимост и законност и да включват подходящи гаранции за отчетност и съдебна защита;
9. Изразява съжаление поради факта, че на СВС все още ѝ липсва истинско „съдебно измерение“; припомня, че в съответствие с Програмата от Стокхолм взаимното доверие трябва да бъде укрепено, като постепенно се развива европейска съдебна култура въз основа на многообразието от правни системи и традиции, чрез европейско сътрудничество и законодателство в тази област и особено чрез развитието на съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси;

10. Изтъква, че правилното изпълнение на новата СВС е от ключово значение, че е необходимо ясно разделение на задачите на равнището на ЕС и съответно на национално равнище и че както Европейският парламент, така и националните парламенти трябва да са част от този процес на мониторинг; поради това възнамерява да извършва редовен мониторинг на правилното изпълнение на СВС, в тясно сътрудничество с националните парламенти;
11. Подчертава значението на съгласуваността между вътрешните и външните аспекти на сигурността; счита, че полезните взаимодействия между инструментите на общата външна политика и политиката на сигурност и правосъдието и вътрешните работи, включително обменът на информация и полицейското и съдебно сътрудничество с трети държави, особено чрез използването на споразуменията за правна взаимопомощ, следва да се използват в максимална степен при пълно спазване на принципите, изложени в членове 2, 3, 6 и 21 от ДФЕС; в тази връзка подчертава, че всички съответни участници, в т.ч. координаторът на ЕС за борба с тероризма и координаторът на ЕС за борба с трафика на хора, следва да работят в тясно сътрудничество, като интегрират външните и вътрешните аспекти;
12. Набляга на необходимостта да се предвидят подходящи финансови ресурси за правилното изпълнение на мерките, заложи в СВС, и по-специално, за да се гарантира, че агенциите на ЕС като Европол и Евроюст са оборудвани в достатъчна степен за изпълнението на възложените им задачи; признава в тази връзка важната роля, която научните изследвания и иновациите могат да играят за разработването на инструменти, помагачи за справянето с тероризма и с тежката и организираната престъпност;
13. Изтъква, че на практика СВС има последствия и за отдаването на приоритет на операциите на европейските агенции и европейското финансиране в областта на ПВР, по отношение на които Парламентът е съзакондател; поради това настоятелно призовава Съвета да вземе надлежно предвид съображенията на Парламента за новата СВС, преди да приеме новата стратегия;
14. Възнамерява да продължи да разработва позицията си по приоритетите и действията в областта на вътрешната сигурност, включително въз основа на очакваното съобщение на Комисията относно новата СВС, както и да влезе в ползотворен диалог със Съвета и Комисията по този въпрос в духа на Договора от Лисабон;
15. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията и на Съвета, както и на парламентите на държавите членки.